

NARZĄDZIĆ SIĘ (2) *vb pf*

a jasne.

[*inf* narządzić się.] ◊ *praet* 2 *sg m* -eś się narządził (1). ◊ 3 *sg f* narządziła się (1). ◊ [3 *pl m pers* narządzili się. ◊ *imp* 2 *sg* narządź się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

I. W funkcji zwrotnej (2) :

1. Przygotować się na co (1) :

[*narządzić się ku czemu*: A gdy się do portu przybliżyli/ vŕlyfzeli rozmaíte muzyki/ vŕzrzelí rozmaíte vbránia wŕzelákich ŕtanow/ ktorzy się ku witaníu ich nárzádzili. *HistFort* O4v.]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Smierć ŕtoy moy nieprzójaczyel. Ktora się tak narządziyla By mie dzys ŕwiata zgladzyla. *RejKup* g2.

2. Pokierować własnymi sprawami (1) : Ita ne parasti te ut nulla spes in te relicta sit tibi, Tak żeś się narządził/ etc. *Mącz* 279c; [A przeto ták ŕye nárzádz abyś y podłych był ŕędzią/ y poważnieyŕŕych náŕlładowczą. *IsocrGlicz* li3 (*Linde*)].

II. [W funkcji biernej: Zostać przygotowanym w jakimś celu: aby pod tym czasem przymiernym tem lepiej się nań [na moskiewskiego nieprzyjaciela] sposobić i nagotować i obyczaj przeciw jemu walki tem lepiej się narządzić mógł i żeby i to, co w Litwie i w Inflanciech posiadał, odjąć mu się mogło *Diar* 1566/57.]

Synonimy: **I.1.** nagotować się, przygotować się.

Formacje współrdzenne cf RZĄDZIĆ.